

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Търговище , 02.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на тридесети юни,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **МАРИАНА Н. ИВАНОВА**

при участието на секретаря **АНАТОЛИЯ Д. АТАНАСОВА**
като разглежда докладваното от **МАРИАНА Н. ИВАНОВА** Търговско дело №
20213500900022 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Иск по чл. 135 ЗЗД.

Производството по делото е образувано е по предявен от „К... БГ“ АД (предходно наименование „С.Г....), ЕИК 203693558, гр. София, действащо чрез пълномощник адв. А.Н. от АК-Търговище, против ответниците: 1. „Е.... Търговище „АД, ЕИК 125028713 със седалище Търговище, кв. В., ул. ”Х.С.“ № ..., представлявано от Г. К. Т.; 2. Г. К. Т., с ЕГН *****, от гр. Търговище, ул.”Г...” № ...и 3. С. Т. Т., ЕГН *****, гр. Търговище ул. „Г...” № ..., ИСК с правно осн.чл. 135 от ЗЗД за обявяване по отношение на „К... БГ”АД ЕИК 203693558 със седалище и адрес на управление: гр. София 1756, р-н В., ул. Р... No ..., ет...., представлявано заедно от изпълнителните директори Ю.Б.Ц. и В.И.К., недействителността на извършената от Г. К. Т. ЕГН ***** и С. Т. Т. ЕГН ***** апортна вноска на недвижим имот, представляващ поземлен имот с ид. № 73626.511.250, с площ от 755 кв.м. и изградената в имота сграда с ид. № 73626.511.250.3, представляваща еднофамилна жилищна сграда с площ от 187 кв.м., находящи се на ул. „Г...” № ..., в капитала на „Е.... Търговище“ АД ЕИК 125028713, вписана в ТР на 19.12.2016 г., ДО РАЗМЕР на 1/2 идеална част от имота.

Исковата претенция е обоснована с обстоятелствата, че ищецът е кредитор на втория ответник-Г. К. Т., който, въпреки знанието за съществуващо задължение, заедно със съпругата си–третата ответница са внесли свой недвижим имот-СИО като апортна вноска в капитала на първия ответник-търговско дружество, с което действие са увредени интересите

на ищеца като кредитор; вторият ответник съзнателно го е увредил, а дружеството-приобретател - е знаело за това увреждане.

Ищецът обосновава качеството си на кредитор с вземане, придобито от „Юробанк Б...” АД по Договор за цесия от 27.03.2020г., с нотариална заверка на подписите рег. №907/27.03.2020 г. (вземането на банката е срещу „И... Б...” ЕООД, ЕИК 125580601- като кредитополучател и Г. К. Т. ЕГН *****- като поръчител по договор за банков кредит № BL 15881 от 16.04.2008 г.) По това вземане бил издаден изпълнителен лист и образувано изп.д. № 647/2013г. (грешно посочен номер- **вместо 467/2013 г.**) по описа на ЧСИ Анелия Загорова, рег. № 769 на НК, с район на действие ОС-Търговище, впоследствие преобразувано под нов номер. Длъжникът „И... Б...”АД и Г.Т. са уведомени за извършената цесия. Общият размер на дълга 29.02.2020 г. е 126 232,48 лв., от които: 65 605 лв. главница, 55 412,72лв. лихва и 2674,04лв. разноси, нараснал от тогава с изтекли лихви. На 19.12.2016г. вторият ответник Г. К. Т. и съпругата му С.Т. (третия ответник) апортират в „Е.... Търговище” АД собствения си недвижим имот, придобит през 2015 г. в СИО, представляващ ПИ с ид. № 73626.511.250, с площ от 755 кв.м. и изградената в имота сграда с ид. № 73626.511.250.3, с площ от 187 кв.м., като увеличават капитала на „Е.... Търговище”АД от 50 744 лв. на 235 672 лв. (оценката на апорта, съгласно заключението на приетата по ТР експертиза, е 184 928лв.), записвайки съответно акции срещу внесения апорт.

Твърденията на ищеца са, че са налице всички елементи от фактическия състав на Павловия иск (чл. 135 ЗЗД): 1. Ищецът е кредитор на ответника Г.Т. – към датата на извършване на апорта има вече възникнало и просрочено задължение на Г.Т. като солидарен длъжник по цитирания договор за кредит, за принудителното събиране на което задължение е образувано изп.д. № 647/2013 г. 2.Длъжникът е извършил действие, с което уврежда ищеца като кредитор – процесният апорт, с който го е лишил от възможността да се удовлетвори за вземането си от конкретния имот. 3.Налице е знание у длъжника за увреждането- което безспорно е налице, тъй като Г.Т. е бил поканен да плати по изпълнителното дело, и е уведомен за предсрочната изискуемост на кредита; 4.Налице е и знание у третото лице, че със сделката се уврежда кредитора на длъжника, с оглед на факта, че управител и основен акционер в дружеството е самият длъжник Г.Т..

Тъй като внесенят като апорт имот е бил СИО, прекратена с отчуждаването на имота, доколкото ищецът не е кредитор на съпругата-недлъжник, предявеният иск е за прогласяване недействителността на апорта до размер на 1/2ид.част от имота.

В писмен отговор, постъпил по реда и в срока по чл. 367 ал. 1 от ГПК, ответниците вземат становище по допустимостта и основателността на предявения иск, с възражения че вземането на кредитора е погасено по давност, не е налице увреждаща кредитора сделка.

Развити са съображения, че **ищецът няма качеството кредитор, поради погасяване вземането му по давност**, позовавайки се на приетото в ТР № 2/ 26.06.2015 г., постановено

по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС задължително за съдилищата разяснение и становище – с доводи, че за периода от 25.11.2013 г. до 26.02.2016 г. взыскателят не е поискал извършване на изпълнителни действия, поради което към датата на апорта - **19.12.2016 г.** изпълнителното производство е било прекратено по закон на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК и не е имало причина Г.Т. да се съобразява с поканата за плащане по него. Постановлението за прекратяване на изпълнителното дело било връчено на ищеца „К... БГ“ АД на 08.12.2020 г. със съобщение изх. № 16254/07.12.2020 г. на ЧСИ Анелия Загорова и е влязло в сила. При положение, че изпълнителното дело е прекратено и са минали повече от 5 години от последното валидно извършено изпълнително действие (което е било на 25.11.2013 г.), вземането е погасено по давност на 26.11.2018г.

Ответниците считат, че дори и да се приеме, че при действието на ППВС 3/1980г. давност не тече, докато е висящо изпълнителното дело, то след обявяването му за изгубило значение (с ТР 2/26.06.2015г.), след като от 26.06.2015 г. до 26.06.2020 г. изпълнителни действия, които да спират или прекъсват давността, не са били предприемани, най-късно на 26.06.2020 г. вземането е погасено по давност, поради което и към датата на предявяване на иска ищецът не е кредитор и няма правен интерес от предявяването му, за да се поставя въобще въпроса за увреждане и знание за увреждането у прехвърлителя и приобретателя.

Ответниците не оспорват, че „Юробанк Б...“ АД е имала вземане срещу „И... Б...“ ЕООД-като кредитополучател и Г. К. Т.- като поръчител, за което вземане в полза на банката са издадени Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК № 201/23.04.2013 г. и изп.лист от 23.04.2013 г. по ч.гр.д. № 444/2013 г. на РСТ, въз основа на който е образувано изп.д. № **20137690400467** на ЧСИ Анелия Загорова, рег. № 769. Не оспорват и участието на втория и третия ответници като акционери в „Е.... Търговище“ АД, чийто изпълнителен директор е Г. К. Т., както и извършения aport на имущество СИО.

Възразяват обаче, че извършеният aport не уврежда интересите на кредиторите, за които е налице еквивалентната в икономическо отношение възможност да се удовлетворят от ценните книжа-поименни акции в капитала на „Е.... ТЪРГОВИЩЕ“ АД по реда на чл. 515 от ГПК, с доводи и че наличието на задължения само по себе си не задължава длъжника да пропусне възможност за печеливша инвестиция; ако кредиторът държал да изпълнява точно върху конкретния имот, следвало да направи необходимото за вписване на възбрана върху имота, но такава не е била вписана. Процесният aport не само не е намалил имуществото на длъжника, от което може да се удовлетвори кредитора, напротив - aportната сделка, като инвестиция, се е отразила благоприятно на имуществото на длъжника, видно от ГФО за 2016-2019 г. на „Е.... ТЪРГОВИЩЕ“ АД - дружеството, в което длъжникът е увеличил участието си срещу направената aportна вноска, през годините последователно е увеличавало всяка година приходите си от дейността и дори е реализирало печалба.

В срока по чл. 372 от ГПК ищецът не е депозирал допълнителна искова молба.

В проведеното открито съдебно заседание страните поддържат становищата и възраженията си, чрез своите процесуални представители. Процесуалният представител на ищеца е представил 8 бр. временни удостоверения, като доказателство, че акциите на ответника Г.Т. са джирисани на съпругата му С.Т. (представени и по приложеното изп.дело), с оглед възражението на ответниците в писмения отговор, че по възмездната сделка кредиторът би могъл да се удовлетвори и по друг начин (чл. 515 ГПК).

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С договор за прехвърляне на вземане от **27.03.2020 г.**, с нотариална заверка на подписите рег.№907/27.03.2020 г., „Юробанк Б...” АД е прехвърлила на ищеца по делото пакет от вземания, между които и вземането, което има Банката от „И... Б...” ЕООД, ЕИК 125580601- като кредитополучател и **Г. К. Т. ЕГН *****- като поръчител по договор за банков кредит № BL 15881 от 16.04.2008 г.** За това вземане Банката се е снабдила с **ИЛ от 23.04.2013 г.**, издаден въз основа на заповед № 201 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК на 23.04.2013 г. по ч.гр.д.№ 444/2013г. по описа на РС-Търговище, представляващо: сумата **65 801.53 лв.**-остатък от неизплатена главница по Договор за банков кредит продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ BL 15881/16.04.2008 г., ведно със законната лихва , считано от 22.04.2013 г., до окончателното изплащане на задължението; сумата **11 103.03 лв.**- договорна лихва за периода 10.05.2012г.-16.04.2013 г.; сумата **404,25лв.**- такси за периода 10.05.2012г.-16.04.2013 г. , въз основа на представен договор за банков кредит и извлечения от счетоводните сметки на банката, на осн.чл. 60 ал. 2 от ЗКИ , както и разноски по делото. Въз основа на цитирания изпълнителен лист, по молба на „Юробанк Б...” АД от **28.06.2013 г. на същата дата е образувано изп.д. № 467/2013 г.** на ЧСИ Анелия Загорова, рег. № 769, с район на действие ОС-Търговище, срещу длъжниците „И... Б...” ЕООД, ЕИК 125580601-кредитополучател и Г. К. Т. с ЕГН *****- като поръчител.

С депозираната молба вискателят е упълномощил ЧСИ, при неплащане в срока за доброволно изпълнение, да пристъпи към принудително събиране на вземаното ЧРЕЗ НАЧИН НА ИЗПЪЛНЕНИЕ, ОПРЕДЕЛЕН от ЧСИ, при условията на чл. 18 ал. 1 от ЗЧСИ, като е възложил на ЧСИ проучване имущественото състояние на длъжника, снабдяване с необходимите справки, набавяне на документи, книжа и други по преценка на ЧСИ и в зависимост от това да определи начина на изпълнението. Отправено е искане за налагане на: 1.Запор на вземане на длъжника „И... Б...” ЕООД от посоченото физическо лице; 2.Запор върху трудовото възнаграждение на длъжника Г. К. Т. от посоченото ЮЛ, както и запор върху всяко възнаграждение на Г.Т. получавано по друго правоотношение от посочените други три търговски дружества; 3.Възбрана, извършване на опис и насрочване на публ.продан на недв.имот, собственост на длъжника Г.Т. – по нот.акт № 32/том X, д. 4281/1997г.; 4. Възбрана и опис на недв.имот , собственост на Г.Т. –описано ЖИЛИЩЕ-на ул.“П...” 5, в гр. Търговище.

ЧСИ е изискал справки от АВп., ТД на НАП, ОДП-Търговище-Пътна полиция; ОС“Земеделие“ и др.(л.14-28). От извършените от ЧСИ справки е установено, че: длъжниците нямат собствени зем.земи и гори в общ.Търговище (у-ние от 04.07.13г.). На името на Г. Т. няма регистрирани ППС; има декларирани недв.имоти в гр. Варна и гр. Търговище, има регистрирани труд.договори с три фирми – „Н.М.Т.Л.“ гр. Търговище, „А... 66“, гр. Търговище и „И.. б..“, гр.Търговище (л.29-32).

ПДИ, както и **ЗАПОРНО СЪОБЩЕНИЕ** (за налагане на **запор върху труд.възнаграждение на длъжника Г.Т.**) са връчени на длъжника „И... Б...”ЕООД, гр. Търговище, на 04.07.2013г.- чрез Г. К. Т. (служител). ПДИ е връчена на длъжника Г.Т. на 24.07.2013 г.

На 10.07.2013г. е получена справка от НАП относно наличието на публ.задължения на Г.Т. и образувано ИД № 779/12г., както и справки относно регистрирани МПС, банкови сметки, и др. имущество на И... Б....

С молба от 25.11.2013 г. взискателят е поискал предприемането на същите принудителни действия – запор върху вземането на търговското дружество-длъжник от посоченото физическо лице-Георги Младенов; възбрана върху два недв.имота (1.жилище № 11, с площ 101.64 кв.м. , с таванско помещение № 8 от 16.73 кв.м., изба от 5,71 кв.м. и гараж №8 от 19.72 кв.м., находящи се на ул. „П...“ № 5, и 2.недв.имот по нот.акт № 32, т.Х, д. № 4281/1997 г.)- собственост на длъжника Г.Т., поискал е ЧСИ да извърши справка относно активен трудов договор на Г.Т. и да наложи запор върху получаваното трудово възнаграждение.

Установено е от ЧСИ, че с решение № 58/12.01.12 г. по гр.д.№ 307/2011 г. на РСТ, влязло в сила на 31.01.2012 г., е обявен за окончателен предварителен договор от 04.10.2011 г. за продажбата на собствения на Г.Т. и С.Т. недв.имот (цитиран и описан по-горе) - апартамент на ул.“П...“5. Решението е вписано в СВп.-Търговище на 04.04.12 г.

На 25.11.2013 г.ЧСИ отново е изискал справка от НАП за труд.договори на Г.Т., изпратено е **НАПОМНИТЕЛНО** по наложения запор до „И... Б...” ЕООД (поради непостъпване на суми), което е получено от Г.Т. (служител) на 28.11.2013г. Няма отговор.

С молба от 19.08.2015 г. взискателят е поискал извършването на справки относно притежавани от двамата длъжника МПС-та, налагане на запор, извършване на опис и публ.продан; както и запор на банковите сметки на длъжника Г. К. Т..

С разпореждане от същата дата (19.08.15 г.) ЧСИ е изискал справки за банкови сметки (получени от три банки от края на м.08.2015г., че Г. Т. не е техен клиент- л.64,65,66 от и.д. 467/13), справки до КАТ(у-ние от 29.01.16г.- че за Г. Т. няма данни за ПС, у-ние от 22.02.16г.- за 1 МПС, рег.на „И... Б...” ЕООД- с разпореждане на ЧСИ от **26.02.2016г.** е наложен запор).

С молба от 25.05.16 г. взыскателят ОТНОВО е поискал извършването на справки в НАП, като при констатация за банкови сметки на длъжниците- е поискал на същите да бъде наложен запор. ЧСИ е изпратил писма за събиране на сочената информация: до НАП справка за труд.договори на Г. Т. и справка дали лицето подава данъчни декларации по ЗДДФЛ или ЗКПО. С разпореждане от 01.06.2016г. на ЧСИ е наложен запор върху банкови сметки на длъжника „И... Б...“.

По искането на ЧСИ от 25.05.16 г., на 07.06.16 г. е представено у-ние от НАП с изх. № от 27.05.16 г. за регистрирани активни трудови договори на Г. Т. –в посочени три търговски дружества: Н.М.Т.Л.“ гр. Търговище, „А... 66“, гр. Търговище и „И.. б..“ ЕООД (л.85А).

На 19.12.2016 г. вторият ответник **Г. К. Т. и съпругата му С.Т.** апортират в „Е.... Търговище” АД (трети ответник) собствения си недвижим имот, придобит през 2015 г. в СИО, представляващ ПИ с ид. № 73626.511.250, с площ от 755 кв.м. и изградената в имота сграда с ид. № 73626.511.250.3, с площ от 187 кв.м., като увеличават капитала на „Е.... Търговище”АД от 50 744 лв. на 235 672 лв. (оценката на апорта, съгласно заключението на приетата по ТР експертиза, е **184 928лв.**), записвайки съответно акции срещу внесения апорт.

Видно от справка в ТР и представените писмени доказателства, по т.2 от обявления дневен ред ОСА на „Е.... Търговище“ АД, проведено на 10.12.2016 г., е взело решение за **увеличаване капитала на дружеството на 235 672 лв., разпределен в 29 459 дяла (поименни акции) по 8 лева номинална стойност на всеки от тях, с непарична вноска (апорт) на поземлен имот, собственост на първите двама ответника, с идентификатор 73626.511.250, с площ 755 кв.м., ведно с построената в този имот сграда с идентификатор 73626.511.250.3-жил.сграда с площ 187 кв.м., като апортната вноска се разпределя: за Г.Т. – 11 558 бр. нови акци, с номинална стойност 92 464 лв., за С.Т.- 11 558 бр. нови акци, с номинал 92 464 лв. Записано е, че е внесен ефективно и изцяло при учредяване на дружеството 50 744 лв. (по набирателна банкова сметка) и 184 928 лв., внесена апортна вноска.**

Апортираният недв.имот е придобит от първите двама ответника, в СИО, с нот.акт № 106, т.XVI, рег.№ 16664/ **27.11.2015г.**, д. 2082/15г. на нотариус рег.№ 496 на НК, вписан в СВп. вх.рег.№ 6112/27.11.15 г., акт № 177, т.17, д.3355/15 г.

С молба от 25.08.17 г. взыскателят е поискал налагане запор на всяко вземане или възнаграждение на длъжника Г. Т., получавано от „Н.М.Т.Л.“. **На 25.08.2017 г.** исканият запор е наложен, запорното съобщ.получено на **31.08.2017 г.** (л.85А, л.87-94), отговор от 15.09.2017г.- от „Н.М.Т.Л.“ ЕООД, че лицето Г.Т. работи във фирмата от 01.09.2014 г. на непълно раб.време, с месечно възнаграждение в размер по-малък от МРЗ, приложен трудов договор за 364лв.(л. 96 от ид. 467/13г.).

С молба от 13.01.2018 г. взыскателят е поискал пристъпване към опис, оценка и

публ.продан на движимото имущество, находящо се в дома на длъжника Г.Т. и това по седалището на „И... Б...“ ЕООД.

Следват ППИ до длъжниците за извършването на опис на 21.02.2018 г.- неполучени от длъжниците, поради сменени адреси, 12.-14.02.2018г. (л. 98-101). Няма данни за извършване на описа, нито за насрочен нов опис.

С молби от 07.05.2019 г. вискателят за пореден път е поискал да бъде „наложен запор върху всяко вземане и възнаграждение на длъжника Г. К. Т.“, получавано от „И.. б..“, ЕИК 202274991 и от „Н.М.Т.Л.“ ЕООД, ЕИК 200839328.

ЧСИ е разпоредило налагането на запор (07.05.2019г.). Запорното съобщение изх. № 6864/07.05.19г. е получено от „И.. б..“, ЕИК 202274991, на 09.05.2019г., от Г.Т. (към него момент управител на дружеството-от 05.12.18г.). Запорното съобщение изх.№ 6865/07.05.19г., изпратено до „Н.М.Т.Л.“ ЕООД е получено на 10.05.19г., от Биляна Крумова.

С молба от 19.07.19г. вискателят е поискал от ЧСИ: 1.Да извърши справка относно регистрираните търговски обекти за длъжника „И... Б...“ ЕООД , ако има такива- опис , оценка и публична продан; 2.Справка в „Регистър на банковите сметки и сейфове“ за налични банкови сметки на длъжниците – и налагане на запори; 3.Справка в Д-я“МДТ“ за регистрирано имущество на длъжника Г.Т.; 4. Справка в ОСЗ за притежавани от Г.Т. земеделски земи и техника. При наличие на недв.имоти, зем.земи и техника- да бъдат наложени възбрани и запори.

В приложената електронна справка от 22.07.19г. за банкови сметки и сейфове на ФЛ (л. 120-121) на ЮЛ (л.122-126) са посочени съответните банкови сметки в различни банки, за длъжника Г.Т. – банкови сметки в 5 банки, в т.ч. и в „Юробанк Б...“ АД.

Изпратени са запорни съобщения **от 22.07.2019г.** до съответните банки- за наложен запор върху всички сметки на длъжника Г.Т., открити в съответната банка, банкови касети и вземания, които длъжника има по договори, сключени с банката до размера на 130 942,44 лв. , изчислена към 05.08.19г. В „Банка ДСК“ е наложен запор върху сметките на длъжника Г. Т. (уведомл.от 30.07.2019г.), в Юробанк Б... – съгласно уведомление до ЧСИ от 24.07.2019г.

Съгласно у-ние от 31.07.19г. на Община Търговище (л. 148) от длъжника Г.Т. няма деклариран данни по чл. 14 ЗМДТ, МПС и ППС, а от у-ние от 25.07.2019г. на ОД“Земеделие“ Търговище- че на негово име няма регистрирана техника съгласно ЗРКЗГТ.

С молба от 30.09.2020 г. „К... БГ“ АД (предишно наименование „С.Г....“ ЕАД), гр. София, е поискало да бъде конституирано като вискател по делото на мястото на „ЮРОБАНК Б...“ АД, въз основа на Договор за цесия от 27.03.2020 г. (цитиран по-горе в мотивите) – конституиран на осн.чл. 429 от ГПК по разпореждане на ЧСИ от 30.09.2020г.

С молба от 05.10.2020г. вискателят „К... БГ“ АД е поискал принудителното изпълнение да бъде насочено срещу притежаваните от длъжника Г.Т. 16035бр. поименни акции, представляващи 54,43% от капитала на „Е.... Търговище“ АД, по реда на чл. 515 ГПК, като бъде наложен запор върху същите и извършена продажба по реда на чл. 515 ал. 4 от ГПК.

На 05.10.20г. ЧСИ е изискал справка от Централен депозитар АД за регистрирани емисии ценни книжа на името на длъжника Г.Т..

Изпратеното от ЧСИ Запорно съобщение 14978/18.11.2020г. за наложен запор върху горепосочените 16 035 бр. акции е получено от „Е.... Търговище“ АД, чрез Г. Т., в качеството му на изп.директор на ТД, на 25.11.20г. (л.175-176). Следва отговор от **26.11.2020г.**, че Г. К. Т. не притежава акции в поверената му компания, с приложения към писмото (л. 177-189) – извлечение от акционерната книга към 25.11.2020 г. и 9бр. заверени копия от временни удостоверения от 02.08.2013г. – част от тези писмени доказателства (8 бр. ВУ) ищецът представи в с.з. по делото, приобщени към доказателствения материал.

С молба от 30.11.2020 г. длъжникът Г.Т. е отправил молба до ЧСИ за прекратяване на изп.дело на осн.чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК.

С постановление от 07.12.2020г. ЧСИ А.Загорова е постановила прекратяване на производството по ид № 467/13 г. на осн.чл. 433 ал. 1 т.8 ГПК- с констатации, че за периода от 25.11.2013 г. до 26.02.2016 г. вискателят не е поискал извършване на изпълнителни действия. Няма данни постановлението да е обжалвано. По разпореждане на ЧСИ от 07.01.2021 г. е вдигнат наложения запор върху тов.автомобил „Мерцедес“ 310 Д, собственост на длъжника „И... Б...“ ЕООД, от 08.01.2021.- е вдигнат и наложения от ЧСИ запор върху банковите сметки на Г. Т. в „ПИ... АД, „Интернешънъл АсетБанк“ АД, „Банка ДСК“ АД и „Юробанк Б...“ АД.

Междувременно с молба от **10.12.2020 г. вискателят „К... БГ“** е поискал да му върнат изп.лист, както и да му бъде издадено удостоверение за размера на дълга към момента на прекратяване на изп.д. с постановление от 07.12.2020 г.

Видно от изисканото и приложено заверено копие от изп.д. № **2021769040000 5** на ЧСИ рег. № 769, същото е образувано на **07.01.2021 г.** по молба на „К... БГ“ АД от 04.01.2021 г., въз основа на същия изпълнителен лист – от 23.04.2013 г., издаден по разпореждане № 201/23.04.2013 г. по чгрд 444/2013 г. на РСТ, срещу същите длъжници: „И... Б...“ ЕООД –кредитополучател и Г. К. Т.- в качеството му на поръчител по приложения изпълнителен лист. Вискателят е поискал към новообразуваното изп.дело да се приложи прекратеното ИД 467/2013г. на същия ЧСИ.

По разпореждане на ЧСИ от 07.01.2021 г. са изпратени ПДИ, уведомления по ДОПК до НАП, изискани са справки имуществено състояние, справка за банкови сметки, наложен запор на вземания.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Предявен е иск с правно осн.чл. 135 ЗЗД.

Искът по чл. 135 ЗЗД представлява предоставено от закона потестативно право в полза на кредитора да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда. Основателността на конститутивния отменителен е в зависимост от наличието **на елементите от ФС**, предвидени в сочената законова норма: ищецът да е кредитор на длъжника; длъжникът да е извършил конкретно действие, което уврежда кредитора; да е налице знание на длъжника за увреждането на кредитора; да е налице знание на третото лице, с което длъжникът е договарял, за увреждането на кредитора, когато действието е възмездно.

В т.1 от ТР № 2/2017г. от 09.07.2019 г. по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГТК на ВКС, е прието, че защитата на кредитора по чл. 135 от ЗЗД е приложима по отношение на извършени **от поръчителя** (каквто е вторият ответник) разпоредителни действия. С ТР са дадени задължителни разяснения, че разпоредбата на чл. 135 ЗЗД борава с понятието "длъжник", като не прави разграничение между отговорността за лично или за чуждо задължение, респективно дали качеството "длъжник" е придобито по главно или по акцесорно правоотношение, каквото е поръчителството. Доколкото в резултат на последното се стига до възникване на солидарно задължение между поръчителя и главния длъжник по отношение на кредитора, при липса на специална норма, която да изключва приложението на Павловия иск, няма основание да се приеме че понятието "длъжник" в същата норма не включва всички лица, които отговарят за задължението с цялото си имущество. Не могат и чрез тълкуване да се въвеждат ограничения на отговорността на поръчителя извън предвидените в закона. Макар предназначението на институтите на поръчителството и отменителния иск да е сходно /и двата имат обезпечителен характер/ и възможността действия на поръчителя да бъдат атакувани с Павлов иск да представлява обезпечаване на или върху обезпечение, законова забрана за такова не е предвидена.

С решение № 122 от 21.07.2016 г. по т. д. № 3484/2014 г. на ВКС, ТК, II т.о., е прието, че кредиторът трябва да разполага с действително парично или непарично вземане срещу длъжника, което не е удовлетворено и е възможно все още да не е изискуемо. С решение № 362 от 16.11.2014 г. по гр. д. № 2574/2015 г. на ВКС, IV състав, е прието, че по силата на чл. 135, ал. 1 от ЗЗД кредиторът има право да иска да бъдат обявени за недействителни по отношение на него всички действия, с които длъжникът го уврежда. Целта на отменителния иск е да се възпрепятства недобросъвестният длъжник да намали възможностите за удовлетворяване на кредитора, а такава възможност има не само когато вземането е изискуемо и установено по своя размер, а и преди да настъпи изискуемостта или преди с решение на съд то да бъде признато в определен размер. От значение е вземането да предшества по време увреждащото действие на длъжника. Това действие може да увреди лицата, които вече са кредитори, т. е. които имат възникнало вече вземане. Законът не съдържа условие вземането да е установено по своя размер и да е вече изискуемо. Когато

след възникване на задължението длъжникът се е лишил от свое имущество, поради което имуществото, служещо за обезпечение на кредитора, е намалено, това разпоредително действие уврежда кредитора.

Предмет на спора на първо място е: Е ли ищецът кредитор на ответника Г. К. Т., предвид възражението, въведено с отговора на исковата молба, че вземането на ищеца е погасено по давност.

Съгласно задължителните постановки на т.10 от ТР № 2/2013 от 26.06.2015 г. на ВКС, ОСГТК по тълк.дело № 2/2013 г., когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл. 433, ал. 1 , т.8 от ГПК (чл. 330, ал. 1 , б.„д“ от ГПК отм.), нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие“, като е обявено за изгубило сила ППВС № 3/1980 г., съгласно което погасителна давност не тече докато трае изпълнителния процес относно принудителното осъществяване на вземането.

В случая , предвид проследените действия по образуваното изп.д. № **20137690400467** на ЧСИ А.Загорова, се поставя въпроса относно това кои предприети действия в изп.производство са от характера на действията, обуславящи прекъсване на давността. Съгласно мотивите на т.10 от цитираното ТР *„при изпълнителния процес давността се прекъсва многократно- с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ“*. Т.е. дори и кредиторът вискател да е бил много инициативен, и непрекъснато да е искал СИ да предприема съответни действия по изп.дело – справки, проучване състоянието на длъжника, налагане на запови, възбрани и т.н., не всяко действие, предприето в ИП прекъсва давността, предвид постановките на ТР 2/2013г. *„Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др., и по-нататък: „искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение“*. Съгласно мотивите към т.10 от ТР 2/2013 **„Прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на запови или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещь, назначаването на пазач, насрочването и извършването на**

продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица“.

Предвид горното, следва да се даде отговор на въпроса, предприеманите по изп.д. 467/13г. действия дали са действия, прекъсващи давността, или по-скоро кои от извършените действия са такива.

Безспорно наложеният заповор от **м.07.2013 г.** върху вземане на длъжника Г. Т. е именно такова действие. Следващото изп. Действие, прекъсващо давността по отношение задължението на този длъжник е **м. 08.2017 г.**, когато е наложен заповор върху трудовото му възнаграждение в „Н.М.Т.Л.“ и от **м. 05.2019 г.**, заповор върху банкови сметки от **22.07.19 г.**

В тази връзка настоящият съдебен състав споделя становището на състав на ВКС, ГК, IV г.о., дадено в решение № 170/17.09.2018 г., постановено по гр.д. № 2382/2017 г. С образуването на изпълнително дело № 467/13г. давността за вземането на „Юробанк Б...” АД (праводател на ищеца) се счита за прекъсната по силата на чл. 116, б. „в“ от ЗЗД, като по силата на даденото с ППВС № 3/18.11.1980 г. тълкуване давността е спряла да тече през цялото време на изпълнителното производство по силата на чл. 115, ал. 1, б. „ж“ от ЗЗД. Тъй като за разлика от чл. 116, б. „б“ от ЗЗД в случаите по чл. 116, б. „в“ от ЗЗД не свързва действието на прекъсването на давността с резултата от предприетите изпълнителни действия, спирането на давността трябва да се счита преустановено от момента на отмяната на ППВС № 3/18.11.1980 г., извършена с т. 10 от ТР № 2/2013 от 26.06.2015 г., т.е. от 26.06.2015 г.

Видно от изложеното подробно проследяване на извършеното от вискателя и от ЧСИ, след **26.06.2015 г.** изп.действия, прекъсващи давността, съгласно ТР 2/26.06.2015г., са заповорите върху труд.възнаграждение на Г.Т. от м. 08.2017 г. и от м.05.2019 г., заповорът от м.07.2019г. – на банкови сметки, наложеният заповор от м. 11.2020 г. върху акции на Г. Т. в ответното ТД- „Е..... Търговище“ ЕАД.

В мотиви към т. 10 от ТР 2/26.06.15 г. ОСГТК на ВКС е приело, че *„Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение“.*

Съгласно ТР, предвид и трайно установеното в доктрината и съдебната практика разбиране, прекратяването на изпълнителното производство поради т.нар. „перемция“ настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановлението си вече настъпилото прекратяване, когато установи настъпването на съответните правно релевантни факти.

В случая съдът приема, че поради перемция (чл. 433, ал. 1 , т. 8 от ТЗ) изпълнителното производство е прекратено, по силата на закона, на 26.06.2017 г., тъй като в

двугодишен срок, считано от 26.06.2015 г. до 26.06.2017 г., изпълнителни действия не са искани, а нямат прекъсващ давността ефект подадените молби от вискателя от 19.08.2015 г. и от 25.05.2016 г. за извършване на справка дали длъжникът Г. Т. има регистрирани трудови договори, съответно банкови сметки и за налагане на запови. Следващото изпълнително действие - налагане на запови върху трудовото възнаграждение на длъжника Г. Т., е извършено на **31.08.2017 г.**, с връчване на съобщението на ЧСИ за налагане на запови, съгласно чл. 450, ал. 3 ГПК, но то е предприето след настъпилото по силата на закона прекратяване на изпълнителното дело с изтичане на двугодишния срок по чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК – на 26.06.2017 г. и съгласно установената съдебна практика тези изпълнителни действия се обезсилват по право и дори да е имало такива, те не могат да доведат до прекъсване на давността, при което е изтекла предвидената 5 годишна погасителна давност (чл. 110 от ЗЗД) – от 26.06.2015 г.- 26.06.2020 година.

Ако не се сподели виждането, прието в цитираното решение № 170/17.09.2018 г. на ВКС по гр.д. № 2382/2017 г., ГК, IV г.о., двугодишният срок по чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, следва да се приеме, че е с начална дата 04.07.2013 г. (датата на получаване на заповното съобщение от работодателя „И... Б...“ ООД – чл. 250, ал. 3 от ГПК) и е изтекъл на 04.07.2015 година, при което извършените след тази дата изп.действия не могат да доведат до прекъсване на давността, както бе изложено по-горе.

Предвид така изложените доводи и съображения, настоящият съдебен състав приема, че ищецът не доказва качеството си на кредитор на първия ответник към датата на предявяване на иска, тъй като неговото вземане е погасено по давност, предвид настъпилата „перемция“ и последиците от това (обсъдени по-горе в мотивите), поради което и при липсата на това качество е безпредметно да бъдат обсъждани останалите елементи от фактическия състав на законовата норма (чл. 135 от ЗЗД), а именно: дали длъжникът е извършил конкретно действие, което уврежда кредитора; дали е било налице знание у длъжника за увреждане на кредитора; дали е било налице знание на третото лице (с което длъжникът е договарял) за увреждането на кредитора, когато действието е възмездно, обуславящо неоснователност на исковата претенция и отхвърляне на предявения иск.

Предвид неоснователността на иска, на осн.чл. 78, ал. 3 от ГПК, ищецът следва да заплати на ответницата С.Т. заплатените от последната разноси в производство в размер на 4500 лв. – договорено и заплатено адв.възнаграждение, за което са представени надлежните доказателства, съгласно т. 1 от ТР № 6 от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк.дело № 6/2012г., ОСГТК (л. 120-121). Доказателства за извършени от останалите ответници разноси не са ангажирани.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „К... БГ“ АД (предходно наименование „С.Г....), ЕИК

203693558, гр. София, действащо чрез пълномощник адв. А.Н. от АК-Търговище, **против ответниците: 1. „Е.... Търговище „АД, ЕИК 125028713** със седалище Търговище, кв. В., ул. ”Х.С.“ № .., представлявано от Г. К. Т.; **2. Г. К. Т., с ЕГН ******* , от гр. Търговище, ул.”Г...” № ..и **3. С. Т. Т., ЕГН ******* , гр. Търговище ул. „Г...” № .., ИСК с правно осн.чл. 135 от ЗЗД за обявяване по отношение на „К... БГ”АД ЕИК 203693558 със седалище и адрес на управление: гр. София 1756, р-н В., ул. Р... Но .., ет...., представлявано заедно от изпълнителните директори Ю.Б.Ц. и В.И.К., недействителността на извършената от Г. К. Т. ЕГН ***** и С. Т. Т. ЕГН ***** апортна вноска на недвижим имот, представляващ поземлен имот с ид. № 73626.511.250, с площ от 755 кв.м. и изградената в имота сграда с ид. № 73626.511.250.3, представляваща еднофамилна жилищна сграда с площ от 187 кв.м., находящи се на ул. „Г...” № .., в капитала на „Е.... Търговище“ АД ЕИК 125028713, вписана в ТР на 19.12.2016 г., ДО РАЗМЕР на 1/2 идеална част от гореописания имот, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „К... БГ“ АД, с ЕИК 203693558, седалище и адрес на управление гр. София1756, район В., ул. „Р...” № ..., ет. ..., представлявано от изп.директори Ю.Ц. и В. К., ДА ЗАПЛАТИ на С. Т. Т., ЕГН ***** , гр. Търговище ул. „Г...” № 36, сумата **4 500 лв.(четири хиляди и петстотин лева)**, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството за заплатено адв.възнаграждение – **на осн.чл. 78, ал. 3 от ГПК.**

Решението може да се обжалва пред **ВАРНЕНСКИЯ АПЕЛАТИВЕН СЪД**, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____